

helfst vilde være fri for at modtage det, da han saa var fri for det Ansvar at vække Forhaabninger hos Folk om, at de skulde faa nedslaaet. Det Ansvar over for Befolkningen tror jeg, at vi godt kunne paatage os; thi det er langt mere uheldigt for dens Bedkommende, at der ikke fremkommer et saadant Forslag. Som jeg ansøgte Eksempel paa i forrige Møde, er det et meget stort Tab, at Ministeren ikke har Ret til at fordre Medslagning, hvor det kun drejer sig om en Ubethelighed, som dog har vist sig at medføre meget stort Tab for vedkommende Egn. Som de, der være til Stede ved Mødet i Gaar, ville vide, er det navnlig Faareeskab, jeg tænker paa. — Hvad endnu angaar Vædringsforslaget under Nr. 17, har Ministeren jo udtalt, at han mente, det vilde have den Virkning, at Ministeren ikke vilde gaa til Medslagning saa ofte som, naar dette Vædringsforslag ikke var vedtaget, med andre Ord, at hvis man fordrer fuld Erstatning for de Dyr, der blive nedslagne paa Grund af Mund- og Kløvesyge, vilde han ikke nedslaa i saa mange Tilfælde, som han vilde, naar de kun skulde gaa ind under de almindelige Medslagningsregler. Og naar det er udtalt af den ærede Ordfører, at han for sit Vedkommende vil fastholde de fire Femtedele, saa har jeg saa megen Tiltro til ham — selv om han maaske ikke har megen Tiltro til mig — at saa kunde jeg nok tage mit Vædringsforslag tilbage. Men forinden jeg gør dette, vil jeg gøre den Bemærkning, at den ærede Ordfører udtalte, at han ikke kunde tale paa Udvalgets Vegne. Jeg mente, at den ærede Ordfører talte paa Udvalgets Flertals Vegne, naar han motiverede Vædringsforslagene; men der kan jo være noget i dette, at han ikke kan fremkomme med saadanne Vøster paa Udvalgets Vegne, da det ikke har foreligget. For øvrigt har jeg jo ogsaa fremsat den samme Tanke i Udvalget, men fik ikke noget tilfredsstillende Svar den Gang. Desuagtet skal jeg tage Vædringsforslag under Nr. 17 tilbage.

Formanden (Høgsbro): Er der nogen, som optager det saaledes tilbagetagne Vædringsforslag under Nr. 17? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds): Vædringsforslaget under Nr. 24 er omtalt af det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds (Sløth). Jeg vil i den Anledning kun gøre en Bemærkning over for det ærede Medlem, og det er den, at naar den ærede Ordfører udtalte, at vi

skulde se at faa bedre Dyr paa Markederne end hidtil, saa maa jeg sige: det var godt, hvis vi kunde det, men det er ikke vor Opgave med det foreliggende Forslag. Vor Opgave med det foreliggende Forslag er at betæmpe smitsomme Sygdomme. Det var godt, om vor Kreaturbestand kunde blive bedre, og om der som Følge deraf ogsaa kunde komme bedre Kreaturer til Markedet. Det ønsker jeg, men som sagt vor Opgave med denne Lov er at betæmpe de smitsomme Sygdomme, og der tror jeg, man naar det modsatte af, hvad man tilligter. Den Erkendelse er jeg kommen til ad Erfaringens Vej i de Aar, man har behandlet dette Lovforslag. Befolkningens Interesse i Almindelighed er bleven vakt for Bekæmpelsen af Tuberkulosen. Naar de komme frem med disse Dyr, saa faar Dyrslægen, navnlig naar denne Lov vedtages, Oje paa disse Dyr og vil sige til de vedkommende Ejere: I maa nu kun afhænde dem til Slagtning. Naar Handelen med dem skal foregaa i det skjulte, saa tror jeg, at man ikke saa godt kan bekæmpe Sygdommen, som naar den skal foregaa for Offentligheden. Alt, hvad der skal ryddes bort, skal man ikke trænge tilbage til det skjulte, men man skal søge saa vidt muligt at faa det frem og at faa fat paa det, og det er ogsaa her om at gøre, at man faar Tuberkulosen frem og faar fat paa den og kommer til at betæmpe den. Der er, som jeg sagde i forrige Møde, ogsaa en Indvending, som er gjort af den højt ærede Minister med Hensyn til sælles Græssange. Derom sagde jeg: Jeg vil indrømme, at der er noget Fare ved at tage Lit. a helt ud, men der er ikke noget i Vejen for at indføre det i de efterfølgende Bestemmelser, og saa har man en Garanti for, at Dyrslægen kan forfølge disse Dyr og se, at deres Rød bliver undersøgt, inden det bliver brugt til Menneskesøde, om det overhovedet kan bruges dertil. Nr. 38 og 39 omtalte den ærede Ordfører; men den ærede Ordfører omtalte ogsaa Udvalgets Flertals Forslag under Nr. 37, og denne hans Udtalelse forstaaer jeg ikke, den var ikke rigtig logisk. Det, der her strides om, er sidste Punktum af første Stykke i § 16, som lyder saaledes: — jeg vil med Formandens Tilladelse læse det op — „Hvis en Besætning af det offentlige har været affærret og det endelig viser sig, at den formodede smitsomme Sygdom ikke har været til Stede, bliver der at erstatte Ejeren det Tab, han paa lovlig Maade godtgør at have lidt ved de tagne Forholdsregler.“ Nu gad jeg spørge enhver, der især lidt med Love,